

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Reitspiesem ve věci

žalobce:

J. B., IČ [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Ostrouchovem
sídlem Voršilská 10, 110 00 Praha 1

proti

žalované:

Rudolf Kämpf s.r.o., IČ 40526941
sídlem U Porcelánky 143, 357 34 Nové Sedlo
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Tomkem
sídlem Polská 4, 360 20 Karlovy Vary

o žalobě na zdržení se z titulu práva proti nekalé soutěži, práva autorského a smluvního závazku

takto:

I. Žalovaný je povinen zdržet se výroby, prodeje, nabízení k prodeji a propagace porcelánových výrobků série „*Collection Botte / Stiefel-Kollektion / Boot Collection / Коллекция Сапог*“, kat. č. 2001, 2002, 2003, 2005, 2202, 2301, 2302, 2304, 2307, 2308, 2309, 47116518, 47116519, vyobrazených v tomto výroku níže:

*Rudolf Kampe*COLLECTION 'BOTTE'/
'STIEFEL' KOLLEKTION

2001

2003

2202

2301

132

WWW.RUDOLFKAMPE.EU

*Rudolf Kampe*COLLECTION 'BOTTE'/
'STIEFEL' KOLLEKTION

2302

2304

2307

2308

WWW.RUDOLFKAMPE.EU

133

*Rudolf Kampe*COLLECTION 'BOTTE'/
'STIEFEL' KOLLEKTION

2002

2005

2309

134

WWW.RUDOLFKAMPE.EU

47116518
Left boot47116519
Right boot

WWW.RUDOLFKAMPE.EU

135

II. Žaloba o tom, že žalovaný je povinen zveřejnit omluvu o velikosti jedné poloviny tiskové strany ve znění: „Rudolf Kämpf s. r. o. se omlouvá panu J. B. () za své nekalé soutěžní jednání spočívající:

a) ve rybolávání klamavé představy o spojení jeho výrobků užitého umění navržených panem M. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

s porcelánkou Rudolf Kämpf;

b) v napodobení výrobků [REDACTED];

c) v parazitování na pověsti kolekce porcelánových holínek [REDACTED] s názvem [REDACTED] k dosažení neoprávněného prospěchu pro vlastní podnikání;

d) v porušení obchodního tajemství [REDACTED];

e) v kořistění z výkonů [REDACTED] a otrockém napodobování výkonů [REDACTED].“ v deníku Hospodářské noviny ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku, se zamítá.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 1 400 000 Kč s příslušenstvím ve výši 6 280 Kč a 500 liber šterlinků a s úrokem z prodlení z částky 1 406 280 Kč ve výši 8,05 % od 3. 2. 2014 do zaplacení, to vše ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku.

IV. Zamítá se návrh žalovaného na určení, že [REDACTED] žalovaného P. K. [REDACTED] je spoluautorem porcelánové holínky [REDACTED]

V. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení 414 278,90 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Petra Ostrouchova, advokáta v Praze.

VI. Žalovaný je povinen nahradit České republice náklady řízení státu na účet Krajského soudu v Plzni ve výši 30 696,08 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

VII. Žalobce je povinen zaplatit České republice soudní poplatek na účet Krajského soudu v Plzni ve výši 75 735,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

VIII. Žalovaná je povinna zaplatit České republice soudní poplatek na účet Krajského soudu v Plzni ve výši 2 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu na zdržení se z titulu práva proti nekalé soutěži, práva autorského a smluvního závazku, když žalobce provozuje velkoobchod a maloobchod s díly užitého umění pod obchodním označením [REDACTED] a tato značka proslula v tuzemsku i ve světě svým originálním stylem a vysokou kvalitou uměleckého designu. Ve studiu žalobce vznikla série porcelánových váz tvaru holínek, jejichž autorem je známý designér M. V. [REDACTED]. Série je žalobcem prodávána pod označením [REDACTED], a to v různých barevných provedeních a ve verzi pravé boty a levé boty. Původně se jednalo o provedení čistě bílé s tzv. cibulovým vzorem, později přibýly též verze černá, zlatá, měděná a další. Žalobce vyráběl jednotlivé výrobky podle návrhu M. V. [REDACTED] u žalované, a to na základě rámcové smlouvy o dílo ze dne 16. 12. 2004, upravené dodatkem ze dne 28. 2. 2012. Podstatou uvedené smlouvy byl závazek žalované vyrábět podle jednotlivých objednávek žalobce a dle jeho zadání keramické výrobky užitého umění. Výslovnou součástí smlouvy bylo ustanovení o tom, že autorská práva náleží objednateli a že žalovaná se zavazuje dodávat vyrobené výrobky pouze žalobce a že dodání výrobku třetí osobě bez souhlasu žalobce je podstatným porušením smlouvy. Později, po převzetí žalovaného novými ruskými majiteli, došlo k tomu, že strany se dohodly na tom, že žalovaný je oprávněn doprodat skladové zásoby přímo svým obchodním partnerům v Rusku, mimo jiné pod podmínkou, že na těchto výrobcích bude řádně uvedeno obchodní označení žalobce – čl. 5 dodatku ze dne 28. 2. 2012. Žalovaná jednostranně vypověděla smlouvu, kterou zaslala žalobci e-mailem dne 29. 2. 2012. Přestože uvedená rámcová smlouva měla zaniknout až v květnu 2012, přestala žalovaná plnit objednávky žalobce již v únoru 2012. Žalovaná odmítla také vrátit formy na předmětné holínky. Žalobce zjistil, že žalovaná přistoupila k masové celosvětové distribuci jeho kolekce [REDACTED], tuto kolekci distribuovala pod vlastním

obchodním označením Rudolf Kämpf. Kolekci označovala jako Stiefel Kollektion (německy), Collection Botte (francouzsky), Boot Collection (anglicky), Коллекция Сапог (rusky). Žalovaná přitom používala identické formy, ze kterých dříve vyráběla výrobky [redacted] pro žalobce, a to bez jakéhokoliv souhlasu či licenčního ujednání. Žalovaná vyráběla levou a pravou variantu holínky ve stejných barevných variantách jako žalobce, když některé byly předány. V rámci této žaloby tedy požadoval žalobce, aby soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

2. Podáním ze dne 3. 4. 2014 žalobce rozšířil svojí žalobu o zaplacení částky 1 400 000 Kč a o poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Žalobce požadoval vydání bezdůvodného obohacení pro neoprávněné užití autorského díla, který má dle žalobce nárok na dvojnásobek licenční odměny, která by byla obvyklá za získání oprávnění užití díla v rozsahu, v jakém došlo k neoprávněnému užití (§ 40 autorského zák.). V případě výrobků obdobných designovým vázám (porcelánovým holínkám), které jsou předmětem sporu, se obvyklý roční licenční odměna na trhu pohybuje kolem 400 000 Kč a touto žalobou se proto žalobce domáhá bezdůvodného obohacení ve výši 400 000 Kč (ačkoliv by se dle autorského zákona mohl domáhat vydání dvojnásobku této částky). Žalobce se dále z titulu práva proti nekalé soutěži domáhá rovněž zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, a to i poskytnutím zadostiučinění v penězích. Nemajetková újma žalobci vznikla v důsledku zásahu do pověsti žalobce, a to ve značném rozsahu. Předmětné porcelánové holínky byly vlajkovou lodí podniku žalobce, když dílo M [redacted] V [redacted] proslavilo český design ve světě a stalo se příznačným pro podnik žalobce ([redacted]) i svého autora M [redacted] V [redacted]. Dílo je zastoupeno v několika nejvýznamnějších sbírkách moderního užitého umění v tuzemsku i ve světě, mimo jiné i v Uměleckoprůmyslovém museu v Praze nebo Mudac Collection v Lausanne. Přisvojením si díla v širokém rozsahu, odstraněním informace o autorství M [redacted] V [redacted] a obchodním původu výrobku v podniku žalobce došlo k několikačetnému nekalosoutěžnímu jednání, jak je vymezeno v žalobě. Žalobce se vzhledem k uvedenému domáhá omluvy a poskytnutí peněžitého zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 1 000 000 Kč, kterou lze považovat za přiměřenou vzhledem k závažnosti a rozsahu zcela úmyslného a zlovolného nekalého soutěžního jednání. Příslušenstvím této pohledávky jsou účelně vynaložené náklady spojené s jejím uplatněním, tj. náklady na pořízení důkazního materiálu – porcelánové holínky vystavené v obchodě Gladee v Londýně ve výši 500 liber šterlinků a náklady na pořízení notářského zápisu o stavu a průběhu děje ve výši 6 280 Kč.
3. Žalobce také dne 14. 5. 2014 po poučení soudem při ústním jednání dne 23. 4. 2014 dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. doplnil skutková tvrzení a označil důkazy, když ohledně nároku na vydání bezdůvodného obohacení pro neoprávněné užití autorského díla má žalobce nárok na dvojnásobek licenční odměny. V daném případě došlo prokazatelně k neoprávněnému užití díla, k němuž drží výhradní licenci žalobce, a to minimálně těmito způsoby – rozmnožování v hmotné trojrozměrné podobě, rozmnožování v dvojrozměrné podobě hmotné i elektronické, rozšiřování hmotných trojrozměrných rozmnoženin díla včetně jejího nabízení k prodeji, rozšiřování tištěných rozmnoženin díla, vystavování hmotných rozmnoženin díla, zpřístupňování elektronických rozmnoženin. Žalobce uvedl, že není zapotřebí prokázat skutečný prodej zboží, ale stačí prokázat, že došlo k nabízení zboží. Žalobce také dále uvedl, že objevil obchod s designovým luxusním zbožím jménem Finikito v Moskvě, který tato díla nabízí v široké škále variant. Na internetových stránkách obchodu je uvedeno, že zboží se do ciziny nedodává. Výše bezdůvodného obohacení se určuje podle licenční odměny, která by byla obvyklá za získání oprávnění k užití díla v rozsahu, v jakém došlo k neoprávněnému užití. Žalobce připomíná, že licence v obdobných případech je poskytována za licenční odměnu, která bývá obvykle smlouvána třemi různými způsoby. Jednání žalované představuje nekalosoutěžní jednání naplňující svými znaky vedle generální klauzule tyto skutkové podstaty nekalé soutěže: klamavou reklamu (žalované šíření údajů o vlastním podniku, výrobcích a výkonech způsobilé vyvolat klamavou představu o jeho spojení se žalobcem a zjednat mu tím prospěch na úkor žalobce),

vyvolání nebezpečí záměny (užití zvláštní úpravy výrobků, které platí v zákaznických kruzích pro podnik žalobce za příznačné a napodobení výrobků žalobce), parazitování na pověsti (využívání pověsti žalobce kolekce [REDACTED] k dosažení prospěchu pro vlastní podnikání, jehož by jinak žalovaná nedosáhla), porušení obchodního tajemství, neboť pro sebe v soutěži využil obchodní tajemství žalobce, o němž se dozvěděl tím, že mu tajemství bylo svěřeno na základě rámcové smlouvy o dílo (formy holínek kolekce [REDACTED]) a judikatorně definovanou nepojmenovanou skutkovou podstatu kořistění z výkonu soutěžitele a otrockého napodobování výkonů soutěžitele. Žalobce se domáhá relativně vyššího satisfakčního nároku z toho důvodu, že doposud popsaným jednáním žalované došlo k tomu, že značná pověst díla [REDACTED] spojována se žalobcem byla vážně ohrožena tím, že žalovaná vydávala dílo za svůj produkt, pozměňovala informace o nositelích práv, přistupovala k jiné neautorizované vnější úpravě díla, se kterou se žalobce naprosto neztotožňuje, považuje ji za esteticky nevhodnou a nerespektující jednotný estetický styl [REDACTED].

4. Žalobce upřesnil svým podáním ze 7. 3. 2018 skutková tvrzení ohledně zdržení, poskytnutí zadosti učinění a vydání bezdůvodného obohacení po poučení žalobce dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. při ústním jednání konaném dne 5. 2. 2018 tak, že ohledně bezdůvodného obohacení ve výši 400 000 Kč je obvyklá licenční odměna za užití sporného díla – plastika [REDACTED] provedení ve dvou tvarech v tvrzeném rozsahu nejméně 400 000 Kč. Žalobce má tedy nárok na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 800 000 Kč v souladu s § 40 autorského zákoníku. Nicméně z procesní opatrnosti se touto žalobou domáhá toliko poloviny této částky. Proto mu stačí v průběhu řízení prokázat výši obvyklé odměny ve výši 200 000 Kč. Žalobci vznikla nemateriální újma spočívající v poškození pověsti, rozmělnění rozlišovací způsobilosti díla [REDACTED] jako vlajkové lodi jeho podniku, kterou od počátku vyrábí v exklusivní licenci, vyvolává žalovaná nebezpečí záměny mezi soutěžními výkony žalobce a žalované, když průměrný spotřebitel se může rozumně domnívat, že kolekce [REDACTED] v nabídce žalované byla autorizována nebo licencována žalobcem, zneužití pověsti žalobce žalovanou sjednáním vlastní soutěžní výhody žalované, o kterou se žalovaná nepříčinila, tj. prodeje světově proslulého výrobku z podniku žalobce. Jednání žalované bylo závažné, neboť nejenom že sama parazitovala na goodwillu žalobce, ale zároveň tím, že žalobci odmítla vydat formy, žalobce jako soutěžitele na určitou dobu vyřadil z trhu, aby mohl jeho místo zaujmout. Jednání bylo též intenzivní, neboť byl žalobce schopen vyrobit velké množství výrobků. Žalovaná navíc pozměňovala informace o nositeli práv na samotném výrobku, aby byla pověst a renomé výrobku [REDACTED] spojována právě s jeho podnikem a stejně tak neautorizovaně pozměňoval vnější úpravu díla v podobě nevhodné barevnosti v rozporu s estetickým názorem a dosavadní prezentací výrobků žalobcem. Závažnost jednání dále zvyšuje fakt, že žalovaná byla žalobci smluvně vázána závazkem nedistribtovat předmětné výrobky samostatně bez jeho svolení, že jako smluvní partner žalobce byla vázána určitou mírou loajality a výslovně ve smlouvě deklarovala, že žalobce je nositelem výhradních práv k dílu ve smyslu práva autorského. Nemůže tedy argumentovat, že by o těchto skutečnostech žalovaná nevěděla. Rozsah nekalosoutěžních jednání byl celoevropský a navíc protiprávní jednání žalované trvalo nejméně po dobu dvou let a z hlediska rozsahu nepříznivých následků na žalobce a dopadu na obchodní a mezilidské vztahy žalobce nutno uvést, že žalobce neměl možnost napravit situaci vysvětlováním či jednáním s obchodními partnery žalované, to jest, neměl možnost reparovat svou újmu například tím, že by vysvětlil těmto obchodním partnerům žalované i v cizině, že se jedná o neautorizované zboží. Z hlediska vlivu nekalosoutěžního jednání na počet soutěžitelů v oboru žalobce je nutné zdůraznit, že žalovaná nevydáním modelů a forem znemožnila žalobci samotnému výrobu daného výrobku a tím vyloučila legální žalobcovy výrobky ze soutěže se svými nelegálními kopiemi. Na českém trhu navíc působí žalobce pod značkou [REDACTED] od roku 2002. Z hlediska subjektivních faktorů považuje žalobce za nejzávažnější to, že žalovaná se protiprávního jednání nezdržela ani po opakované smírné výzvě k ukončení protiprávního jednání a v nelegální distribuci ustala až po exekuci předběžného opatření ze dne 13. 2. 2013 žalobcem, když ještě 20. 2. 2014 zpřístupňovala

svůj katalog na svých internetových stránkách. Postoj žalované byl vždy ten, že distribucí těchto výrobků do práv žalobce nezasahuje.

5. Žalovaná se žalobou nesouhlasila, když uvedla, že mezi účastníky byla uzavřena rámcová smlouva o dílo ze dne 16. 12. 2004 ve znění pozdějších dodatků. Součástí smlouvy byl technický manuál, který obsahoval popis výrobků s vyobrazením, uvedením názvu, kódu, rozměrů, umístěním polepu a dalších informací. Ceny výrobků vyráběných na základě smlouvy nebyly po celou dobu platnosti smlouvy navýšeny a žalovanou bylo po přepočtu výrobních cen zjištěno, že výrobky byly žalobci prodávány pod výrobní cenou. Smlouva se s ohledem na časový horizont stala neaktuální a žalovaná využila svého práva smlouvu vypovědět. Žalovaná nezpochybňovala, že ačkoliv výrobek – porcelánová holínka nebyla součástí smlouvy, resp. technického manuálu, a nevztahují se na něj tudíž ustanovení smlouvy, byla žalovanou žalobci na základě jednotlivých objednávek prodávána. Porcelánová holínka navíc ani nemohla být platně součástí smlouvy, když autorské právo, pokud by jako takové existovalo, by nenáleželo žalobci jakožto smluvní straně smlouvy. Licenční smlouva k domnělému autorskému dílu je totiž datována až k 5. 1. 2012, avšak smlouva byla uzavřena již dne 16. 12. 2004. Žalovaná měla za to, že je zde také absence autorského díla, když pojem autorského díla je v současné právní teorii definován pojmovými znaky, které musí být přítomny vždy současně, aby konkrétní výsledek duševní činnosti mohl být považován za autorské dílo požívající autorskoprávní ochrany. Autorským dílem tak je pouze dílo umělecké či vědecké, které musí být jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora jakožto činností duševní a musí být vyjádřeno v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě nezávisle na tom, zda trvale či pouze dočasně. Porcelánové užitné předměty různých tvarů obuvi jsou zveřejněné v dostupných zdrojích a jsou na trhu běžně dostupné. Výrobek porcelánová holínka navržená výše popsaným způsobem je tvarově zcela přesnou kopií běžných gumových holínek. Žalovaná má za prokázané, že předmětný výrobek – porcelánová holínka postrádá úroveň dostatečné originality a jedinečnosti, nesplňuje tak definici autorského díla a není tudíž chráněna zákonem č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících a právem autorském a o změně některých zákonů. Žalovaná také popírá, že M. V. je výlučným tvůrcem porcelánové holínky, když předmětný výrobek byl vytvořen způsobem, že v roce 2002 M. V. pracoval na své diplomové práci u žalovaného s panem P. K., který mu toto umožnil. P. K. je současný žalované, které u žalované působí již 43 let. M. V. dodal žalované formy, které svým tvarem odpovídají běžným gumovým holínkám a pro výrobu porcelánových výrobků byly zcela nevhodné. P. K. změnil tvar, tloušťky stěn i povrchovou úpravu formy tak, aby bylo porcelánovou holínku možné vyrobit. Dále pan K. vytvořil zcela samostatně dekory, které jsou velmi originální a mají velký vliv na celkový dojem výrobku. Dále je třeba zdůraznit, že dekory na výrobek – porcelánovou holínku navrhl a současně i následně samostatně pan K. M. V. tedy dodal spíše ideu, případně námět díla, které nejsou autorským právem chráněné. Žalobce požádal žalovanou o vrácení forem a modelů, přičemž odpůrce navrácení neodmítl, pouze sdělil, že je prozatím nepředá, dokud se daná věc nedořeší, neboť vlastnické právo k těmto formám je sporné. Když žalobce neuhradil náklady na zhotovení modelů a rozmnožovacích zařízení výrobků a u některých neodebral ani jediný výrobek, ačkoliv pro něj žalovaná vyrobila formy. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k předmětnému výrobku – porcelánové holínce neplatí ustanovení smlouvy, byla forma na porcelánovou holínku majetkem žalované, a to tím spíš, že se jednalo o smluvní vztah podléhající režimu kupní smlouvy. Žalovaný nemohl v průběhu roku 2012 vyrobit pravou porcelánovou holínku, neboť životnost sádrového rozmnožovacího zařízení, ze kterého byly formy vyrobeny, jsou omezené a došlo k jejímu opotřebení, které je v porcelánovém průmyslu v daném případě naprosto běžné. Žalovaná ve svém doplnění k vyjádření dále uvedla, že samotná žaloba byla podána na zdržení se jednání v nekalé soutěži, které samo o sobě předpokládá, že na straně žalované dochází k aktivnímu jednání způsobilému přivodit žalobci újmu nebo minimálně riziko opakování takového jednání. Jinými slovy lze říci, že základní nekalosoutěžní nárok, kterým je zdržení se nekalosoutěžního jednání ve smyslu ust. § 53 zákona č. 513/1991. Jedná se o

preventivní povahu do budoucna a nelze se jej domáhat tehdy, jestliže rušitel se již reprobvaného jednání nedopouští a jeho opakování v budoucnosti nehrozí. Pokud by byl žalobce toho názoru, že žalovaná se reprobvaného nekalosoutěžního jednání dopustila, musel by se domáhat odstranění závadného stavu. Další nutnou podmínkou pro nároky vznášené dle § 53 a násl. zákona č. 513/1990 Sb. je splnění opravdu elementární podmínky, to je že k údajnému reprobvanému jednání došlo v soutěži. Žalovaný si je vědom, že pro úvahu o tom, zda jednání konkrétního subjektu je jednáním v soutěži, není rozhodné, zda strany jsou skutečně vzájemnými konkurenty, ale je podstatné, zda k určitému jednání došlo se soutěžním záměrem. V daném případě však soutěžní záměr nalézt nelze, jelikož tento neexistuje.

6. Z písemného potvrzení výpisu z rejstříku ze dne 27. 8. 2013, a to Ochranné organizace autorské, soud zjistil, že Ochranná organizace autorská nezastupuje J. [REDAKCE] B. [REDAKCE] a že k jeho jménu jsou v rejstříku předmětů ochrany registrovány pod č. [REDAKCE] ke dni 27. 8. 2013 předměty ochrany, a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE].
7. Z dopisu Uměleckoprůmyslového musea v Praze soud zjistil, že toto museum dvě autorské umělecké práce s názvem [REDAKCE] zakoupilo v roce 2008 do sbírek Uměleckoprůmyslového musea v Praze, když se jedná o napodobeniny vysoké gumové boty tzv. holínky či vysokačky. Tyto předměty byly zakoupeny od studia [REDAKCE], které je zhotovilo podle V. [REDAKCE] návrhu z roku 2001. V museu se staly součástí kolekce užitého umění a designu, konkrétně sbírky skla a keramiky pro svou výtvarnou hodnotu a originalitu pojetí, když jako takový byl také nákup do sbírek schválen Poradním sborem pro sbírkotvornou činnost, ve které zasedají významní odborníci z oboru užitého umění.
8. Z čestného prohlášení A. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] soud zjistil, že při návštěvě veletrhu Ambiente ve Frankfurtu, konaného ve dnech 7. 2. – 11. 2. 2013 obdržel od společnosti Rudolf Kämpf USB katalog, jehož obsahem jsou i porcelánové vázy ve tvaru holínky. Jako publicista a kurátor současného designu tvrdil, že produkt je dílem M. [REDAKCE] V. [REDAKCE] ze studia [REDAKCE].
9. Z katalogu Rudolf Kämpf v ruském jazyce soud zjistil, že jsou zde vyobrazeny holínky shodně jako ve výroku I. tohoto rozsudku.
10. Z prohlášení K. [REDAKCE] K. [REDAKCE] soud zjistil, že ten měl být v neustálém e-mailovém kontaktu s panem H. [REDAKCE] B. [REDAKCE] Rudolf Kämpf, který trval přes jeden měsíc. Předmětem smluv byla poptávka patnácti kusů váz [REDAKCE], které měl Rudolf Kämpf vyrábět a prodávat.
11. Z výsledku svědka M. [REDAKCE] V. [REDAKCE] soud zjistil, že se považuje za autora porcelánových holínek, když k nim se dostal v rámci své diplomové práce. Když holínkou chtěl prezentovat jakousi proměnu obyčejného předmětu, který sloužil proti vodě, v předmět, který vodu bude využívat jako váza. Svědek udělal holínku levou i pravou, každou s odlišným vstupem, přičemž samotné tělo holínky vlastníma rukama tvaroval. Jednalo se o jeho nápad a zároveň odlil jeho prototyp. Když toto vyhotovoval, použil starou gumovku, kterou domodeloval tak, aby odpovídala jeho představám. Z toho udělal formu a tyto formy odvezl do porcelánky v Loučkách. Chtěl odlít několik desítek kusů, ty vystavit ve škole, a jelikož byl o ně zájem, tak chtěl pokračovat a vyrábět za účelem výstavy eventuálně prodeje. Byl zde ovšem problém s užší gumovkou, když mu volal z továrny pan K. [REDAKCE] starší a řekl svědkovi, že mají s výrobou problém, že se musí změnit design, aby to byli schopni vyrobit a navrhl řešení, jak by to viděl on. Svědkovi se to nelíbilo, nelíbila se mu silueta, zdála se mu příliš riskantní. Proto byl zaslán návrh a on to předělal. Svědkova představa nebyla pro průmyslovou výrobu vhodná a v továrně vyhodnotili, že se jim to bude lépe vyrábět, když to bude rozšířené. Holínky se sice vyrobily původně v továrně podle formy svědka bez problémů, ale svědek pochopil, že pro továrnu bude

snazší to vyrábět trošku v jiném designu, a proto to nakonec přepracoval tak, že zvětšil průměr vstupu, aby se tam vešla hadice, kterou se hmota leje do formy. Z výpovědi svědka soud také zjistil, že došlo k úpravě i druhé holínky, a to na vnější straně nad kotníkovou částí, když došlo k lehčímu ubrání na samotném výrobku, tzn. na přidání materiálu na formě. I zde se jednalo o technologický důvod. Lehké přibroušení bylo také z důvodu, že holínka po vypálení stojí lépe, neboť při každém vypálení se holínka deformuje. Svědkovi byla předestřena jedna holínka, když svědek prohlásil, že se jedná o jeho holínku, ale na této holínce by neměla být značka Rudolf Kämpf, neboť tuto holínku vyráběl pro [REDACTED]. Holínku udělal svědek jako diplomovou práci a následně v [REDACTED] je realizoval jako sériové dílo. V [REDACTED] se tyto holínky i následně vyráběly, když [REDACTED] proslavil dílo po celém světě. Na žalovanou s původním názvem Leander dostal svědek tip na školu, v této společnosti vyráběl také svědkův učitel. Žalované donesl svědek své dvě formy na výrobu levé a pravé holínky. Po skončení životnosti prvních forem se dle vzoru udělala další forma a pokračovalo se dál, aby to bylo technologické a to již pro svědka nebylo tak důležité. Pro něj byl zásadní tvar výrobku, který z formy vznikne. Z výpovědi svědka soud dále zjistil, že co se týká dekoru jednotlivých holínek, tak se také dělal i cibulákový vzor, byť s tímto nápadem přišel pan K [REDACTED], neboť se tam dělaly i zmetky a tento vzor byl schopen je zakrýt, resp. byly to kazové výrobky, když se objevovaly na výrobku dírky. Když se mluví o navrhování barev, tak ty navrhoval svědek.

12. Z výsledku svědka P [REDACTED] K [REDACTED] soud zjistil, že žalobce zná, že s ním spolupracoval od roku 2004. Předtím spolupracoval s panem V [REDACTED] od roku 2002, v žalované od roku 2008. Svědek pracuje pro žalovanou jako [REDACTED]. V [REDACTED] v době své diplomové práce vyráběl holínku, zkontaktoval se synem svědka, který byl také na této vysoké škole a chtěl tu holínku vyrábět u žalované. Svědek s tímto souhlasil, neboť společnost chtěla pomáhat mladým umělcům, a proto to domluvil se společníky. Zkontaktovali se s panem V [REDACTED] a bylo dohodnuto, aby tu formu dovezl, že se na to podívají a domluví se na další spolupráci. V [REDACTED] dorazil se svým otcem, přivezl s sebou gumovou holínku vylitou sádrou, aby neztratila tvar a přivezla se také jedna provozní forma. Ta ovšem nebyla v dobrém stavu, a proto se udělala nová forma, ale to nefungovalo, neboť vzor nebyl dobrý, byla tam pořád ta holínka vylitá sádrou, což pro praxi nebylo dobré. Bylo nutno tedy udělat nový vzor a musel se udělat nový sádrový model, který se musel retušovat, aby bylo znázorněno šití a nedocházelo k propadům díla. Toto bylo stejné u levé i pravé holínky. Měli dohodu s panem V [REDACTED], že budou moci tuto holínku využívat i pro trh, a to komerčně. Tuto dohodu uzavřel pouze pan V [REDACTED] a svědek, nikdo další u toho nebyl. Kroky žalované směřovaly k tomu, aby se daný výrobek dal vůbec vyrábět, protože se to jinak ve výrobě propadalo. Poté se nakonec podařilo tento problém odstranit, došlo k vyretušování sádrového vzorku. Nebylo dohodnuto žádné omezení proto, aby holínky mohli vyrábět a komerčně zpeněžovat. My jsme nepožadovali ani žádné peníze za práci, neboť žalovaná očekávala, že po domluvě s panem V [REDACTED] bude moci používat tento výrobek pro vlastní komerční využití. Pro potřebu žalované byly vyráběny od roku 2003 do roku 2004, dále se vyráběly pouze pro pana B [REDACTED] a pro nás se již nevyráběly. Svědek měl za to, že zlatou i metalickou červenou holínku nepoznává, že to není jejich výrobkem.
13. Z výsledku svědka J [REDACTED] K [REDACTED] soud zjistil, že ten jen zaměstnancem žalované od roku 2006 jako [REDACTED]. Předtím studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v roce 2001 do roku 2004. Školu nedokončil. Pan P [REDACTED] K [REDACTED] (předchozí svědek) je otcem svědka J [REDACTED] K [REDACTED]. Svědek zná V [REDACTED] z fabriky Rudolf Kämpf, když tam dělal svoji diplomovou práci. Jinak ho také zná ze školy. On dělal závěrečný ročník, svědek byl v prvním. Že se práce školy dělaly u externích firem, nebyla náhoda, neboť nebylo výhodné, když se to dělalo z materiálu, který by patřil školním dílnám. Realizaci u Rudolf Kämpf domluvil svědek, bohužel si již nepamatuje, za jakých okolností. Svědek nevěděl žádné další podrobnosti ohledně domluvené spolupráce mezi žalovanou a panem V [REDACTED].

14. Ze znaleckého posudku soudního znalce prof. akad. mal. Karla Míška, Ph.D. soud zjistil, že pro tvorbu M. V. je signifikantní fenomén postprodukce, když využívá předměty vyňaté z každodenní funkce a povyšuje je do roviny vysokého umění. Vývojově v kontextu dějin výtvarného umění druhé poloviny 20. století vychází z pop-artu. Při tvorbě recykluje běžné předměty, které v trendu kultury užití převádí do nového kontextu doby a nových technologií. Kupříkladu využil formu plastové lahve Coca-Coly, kterou seřízl. V tomto duchu využil spodní část láhve v novotvaru v pohár Coke, který si zaregistroval a tím zkoumal, zda je možné vytvořit nový autorský tvar z již známé formy. V. ve své tvorbě ověřuje zaběhnuté formy designu tím, že je zasazuje do nových souvislostí a tím je povyšuje do roviny vysokého umění. Inspiraci často nachází na trzích. V duchu post-moderny využívá stávajících forem a ty převádí s přidáním vlastního autorského gesta, mnohdy za pomoci principů kutilství do nových tvůrčích forem. Jeho tvorba je na hranici designu a volného umění. Dílo patřící mezi díla, která jsou výjimečným tvůrčím přínosem k našim národním kulturním hodnotám. Je i jedním ze symbolů společenských a politických změn po roce 1989. Toto dílo leží na hranici mezi tzv. klasickým uměním a uměním, které vzniká z každodenního života. Symbolizuje i zásadní změny ve způsobu myšlení nové generace, která nastoupila v 90. letech minulého století. Výjimečně silný obsahový koncept díla spočívá v obrácení funkce předmětů – holínky naruby, které je neopakovatelné a činí toto dílo jedinečným. Hodnota tohoto díla je mimořádná, a to jak v celoevropském, tak celosvětovém kontextu. Dílo je považováno za ikonu moderního díla designu, a pokud není zastoupeno v konkrétních sbírkách, jsou díla M. V. prezentována na komunikačních nosičích nových technologií a jsou součástí odborných stanovisek v uměnovědné oblasti. je zastoupen v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze, Moravské galerii v Brně, Victoria & Albert museum, Londýn (UK), Museum of Design (MUDAC), Lausanne (Švýcarsko), Die Neue Sammlung, München (Německo). Závěrem bylo ve znaleckém posudku uvedeno, že dílo M. V. patří mezi významná díla, která vznikla po období totality. Omezené množství sérií díla ke komerčnímu prodeji, regulované nositelem autorského práva, je běžným způsobem uchování charakteru uměleckého díla, jeho kvality a výlučnosti. Proto u různých výtvarných technik jsou zvyklostně zařazeny určité počty děl, které lze považovat za autorské. Neřízená výroba dalších děl a napodobenin nad rámec určený nositelem autorského práva prudce snižuje hodnotu díla jako takového bez ohledu na ekonomický přínos takového počínání. Proto ani jakákoliv vysoká finanční částka odškodnění nemůže morálně ani ekonomicky zcela zahojit míru poškození V. jako autora, tak právního prostředí, ve kterém se autorské právo v našem státě realizuje. Nositel licence se pak na ztrátě charakteru uměleckého díla podílí zjevným poklesem hodnoty vlastněné licence. Znalec odhadl, že licence na dílo je v evropském prostoru zpeněžitelná za částku několika tisíc EUR. S ohledem na znalecké zkušenosti došel znalec k závěru, že licence k dvoj- a trojrozměrnému rozmnožování za přímým obchodním prospěchem a rozšiřování autorských rozmnoženin díla prodejem na celém území Evropy po dobu jednoho roku posuzováno podle analogických případů činí 1 380 000 Kč.
15. Z výsledku znalce prof. akad. mal. Karla Míška, Ph.D. soud zjistil, že by na svém znaleckém posudku nic neměnil, když v mezidobí od vypracování znaleckého posudku nedošlo k žádným skutečnostem, které by měly vliv z odborného hlediska či jakéhokoliv jiného na znalecký závěr. Soud z jeho výpovědi zjistil, že holínka má význam ohledně změny režimu – společenského systému, když v podstatě symbol holínky byl spojován v obecném chápání jako jakýsi tvrdý aspekt v době předcházející totality spojený se zemědělstvím – kolektivizací. Autor dal objektu holínka jiný význam, když původně a běžně holínka chrání nohu a najednou došlo k převrácení obsahu a jinému využití tvaru tohoto předmětu, když mu dal jiný obsahový význam, když je nyní použita jako trojrozměrný předmět – dílo, které slouží jako plastika. Obecně v dílech tohoto autora dává předmětům jiný význam, než jak by mohl být chápán. Tvorba autora je dlouhodobě kontinuální, co níž právě zapadá plastika holínky, která má svůj význam i mimo jiné ohledně doby svého vzniku, tzn. že kdyby byla udělána dříve nebo naopak později, tak by neměla takový

obsahový význam jako těsně po roce 1989 a její význam by nebyl co do uměleckého vyjádření tak zásadní. Autor tedy vystihl dobu, v jiné době se dá konstatovat, že by z toho výrobku - díla byla běžná užitná keramika v běžných cenových relacích, ale ovšem za podmínky, pokud by to nevytvořil pan V[REDAKCE]. Díla prochází společenským vývojem, a to lze sledovat i u díla M[REDAKCE] V[REDAKCE], kdy on byl první, kdo s tím přišel, a to má samozřejmě svoji uměleckou hodnotu, když k vytvoření uměleckého díla obecně je potřeba dozajista jisté řemeslné zručnosti, ale cena – hodnota díla se odvíjí od renomé autora, originality, jakou si buduje autor prestiž, značku, to vše má vliv na význam děl autora. V[REDAKCE] vycházel ze své osobní zkušenosti, neboť je formován společností a událostmi, které se kolem něho udály, a to i v době, kdy mu mohlo být 12 až 14 let a vytvořil holínku až v roce 2002. To všechno mělo na něj vliv a jedná se také o mezigenerační souvislosti, např. rodina. Také je nutné přihlídnout k tomu, že tato plastika vznikla po studiích, tzn. doba studia na vysoké škole ho formovala, celý jeho život byl do této plastiky přetvořen. Znalec uvedl, že plastika holínky je dle jeho vědomostí jediným dílem, který kdy byl použit pro vytvoření nějaké plastiky, tzn. tvaru holínky. Holínka nikdy nevznikla kromě díla M[REDAKCE] V[REDAKCE] jako tvůrčí umělecké dílo. Nelze vyloučit, že holínka v podobě keramického výrobku někde byla, ale lze konstatovat, že nebyla nikdy hodnocena jako umělecké dílo. Vyrobí-li stejnou nebo podobnou plastiku někdo jiný, již to nebude nikdy umělecké dílo, nikdy to nebude M[REDAKCE] V[REDAKCE], bude to něco jako běžná užitná keramika.

16. Z výsledku svědkyně M[REDAKCE] O[REDAKCE] soud zjistil, že tu žalobce kontaktoval v prosinci 2012, když měl podezření, že v Londýně se prodávají falzifikáty jeho holínek. Svědkyně žalobce zná, neboť prodávala přes internet i některé umělecké výrobky, které patřily do portfolia žalobce. Svědkyně prověřovala existenci falzifikátu holínek v prodejně Gladee. V showroomu této prodejny viděla vystavenou porcelánovou holínku s hnědofialovou metalízou, která byla balena v dárkové krabici a na podrážce a i na krabici bylo logo Rudolf Kämpf, když cena nebyla uvedena. Ceny nebyly uvedeny ani u jiného zboží. Toto bylo sděleno žalobci a žalobce požádal svědkyni o zakoupení této holínky. Svědkyně telefonicky kontaktovala obchod s tím, že má zájem holinu koupit. Cena byla 505 liber. Svědkyni byla nabídnuta i druhá holina do páru s tím, že může být objednána jiná barva – celkem 7 odstínů. Žalobce zaslal peníze na účet svědkyně a ta následně koupila holinu za 500 liber. Tato byla poslána po známém pana B[REDAKCE] do České republiky.
17. Z výsledku svědka K[REDAKCE] K[REDAKCE] soud zjistil, že žalovaná mu nabídla zboží podléhající autorskému právu bez souhlasu jeho autora. Svědek zná žalobce od roku 2011, kdy společně připravovali výstavu umění. Svědek na internetu zjistil, že žalovaná nabízela holínky a následně kontaktoval tuto firmu. Holínky byly nabídnuty žalovanou pro zpestření i v různých barvách. Byla nabídnuta i množstevní sleva. Svědek pracoval v té době mimo jiné jako [REDAKCE] Galerie umění a keramiky. Svědek neměl zájem zboží přímo koupit, ale zjistil, že holínky mu může žalovaná dodat ve velkém množství, což se mu ovšem nezdálo, neboť je běžně praxí, že se nejedná s nikým bezejmenným, ale přímo se zástupci autorů a navíc v tomto množství se nemůže jednat o umění, neboť se to v takových sériích běžně nevyrábí, resp. neprodává jako reklamní produkt. Svědek věděl v té době, kdo je autorem holínky a kdo má autorská práva. Svědka překvapilo, že někdo jiný toto dílo také nabízí a chtěl zjistit podrobnosti. Svědek neviděl předmětnou holínku na vlastní oči, ale dostal nabídku na tyto holínky včetně fotek. Svědek dále uvedl, že u žalované poptal 500 ks těchto holínek.
18. Z výsledku svědka A[REDAKCE] Š[REDAKCE] soud zjistil, že zná oba účastníky řízení, když pro žalobce pracuje jako [REDAKCE]. Žalovanou zná přes pana B[REDAKCE] v tom směru, že ví, že se žalovanou pan B[REDAKCE] spolupracoval. Svědek někdy v roce 2012 byl požádán žalobcem, aby navštívil v Paříži stánek žalované, jestli se tam neobjevují některé produkty autorského práva žalobce. Stánek si svědek prohlédl, nebyly tam žádné výrobky. Konkrétně svědek pátral po kolekci porcelánových holínek od M[REDAKCE] V[REDAKCE]. O ně projevil na stánku žalované zájem

a bylo mu dáno CD s kolekcemi žalované. Toto CD bylo volně přístupné novinářům. CD bylo předáno žalobci. Soud dále zjistil, že svědek nevěděl, zda-li na zmiňovaném CD byly holínky a dále svědek byl také ve Frankfurtu nad Mohanem na veletrhu, ale tam po stánku žalované vůbec nepátral, neboť její výrobky se netýkají jeho zájmu.

19. Z výsledku svědka H. B. soud zjistil, že žalobce nezná, zná žalovanou, když tam pracoval jako . Pracoval pro žalovanou od roku 2012 do roku 2013 a opět se vrátil k žalované v roce 2014 a byl jako činný pro žalovanou do roku 2015. Svědek měl od žalované určena teritoria, kde měl nabízet katalogové výrobky žalované společnosti, když ve zmiňovaném prvním období fungoval jako pro Jižní Koreu, Brazílii, ruskojazyčné země s výjimkou Ruska a Ukrajiny. V druhém období svých aktivit u žalované přestal dělat Jižní Koreu, ale přibýly mu Spojené Arabské Emiráty. Největší zájem byl o soupravy či stolní nádoby. Svědek si nevzpomínal, jestli u něho někdo objednával nějaké holínky, osobně je nedistribuoval, nevozil ani nepřesvědčoval o jejich koupi. Nabízel vše, co bylo v katalogu. Dále svědek upřesnil svoji výpověď, že přímo nepracoval pro žalovanou ale pro její servisní organizaci, která zajišťovala obchodní zastoupení. Ze svědecké výpovědi tedy soud nezjistil nic relevantního, coby se týkalo výroby či distribuce , at' pozitivně či negativně vzhledem k žalované společnosti.
20. Z výsledku svědka J. P. soud zjistil, že výrobek holínku zná, je to ikonicky známá věc české designu. Svědek zná autora, zná i věci, které dělal předtím a jeho současnou tvorbu, neboť je spoluvlastníkem , od roku 2000 se zabývá průmyslovým designem. Samotná holínka patří do první vlny reflexe běžných věcí, které se začaly vyrábět v jiných materiálech, čímž došlo k posunu významu těchto věcí. Je to reakce na spotřební zboží a spotřební společnost. Tato holínka je ve sbírkách soukromých sběratelů i ve sbírkách muzeí. Soud dále zjistil, že největším problémem v daném případě je, pokud někdo vyrobí výrobek naprosto shodný a to nejen co se týká technologie, ale i materiálu, fakticky na stejných formách, stejným způsobem, přičemž ho vyrobí nad limit, který je určený pro autora objednatele, čímž se vrhne na trh nezjištěné množství identických výrobků nad rámec povolení autora, což je špatně zjištělné na samotných výrobcích a může dojít ke znehodnocení ceny výrobku přímo od autora, což poškozuje mimo jiné i sběratele a značku u dalších následných výrobků. Holínka se vyrábí v designu studiu , v rámci této výroby jsou limitované designové kolekce, a to v různých potiscích.
21. Z výsledku svědka K. R. soud zjistil, že ho kolega v práci požádal, jestli by nekontaktoval firmu v Rusku a zeptal se jí, jestli nemají porcelánovou holínku. Svědek zjistil, že holínku nemají k dispozici a že nejsou schopni ji ani objednat. Kolega mu řekl, jakou konkrétní firmu má oslovit, když mu říkali, že nějaký soud to zajímalo, jestli to jde u té firmy v Rusku koupit. Svědkovi v obchodě neříkali důvod, proč to nemají, řekli mu pouze, že to nemůžou ani objednat a tudíž ani prodat.
22. Ze znaleckého posudku č. 170/2019 znalecké kanceláře DARA – znalecká kancelář, spol. s r. o. soud zjistil, že znalec nebyl schopen zjistit obvyklou běžnou licenční odměnu k trojrozměrnému rozmnožování výtvarného díla po dobu od února 2012 do února 2013 a k jeho rozšiřování v této době na území České republiky, neboť vzhledem k nejasnému počtu a ceně skutečných prodejů žalované v předmětném období mimo řádnou rámcovou smlouvu se staví odhad na odpovědi žalované z 28. 1. 2012, ve které uvádí, že nevyrobila ani neprodala žádné rozmnoženiny předmětného díla mimo smlouvu se žalobcem. Obvyklou běžnou licenční odměnu lze upřesnit dodatečně, pokud by došlo k upřesnění skutečných prodejů a cen mimo oprávnění udělené žalobcem žalované. Soud dále zjistil, že obvyklá běžná licenční odměna k trojrozměrnému rozmnožování výtvarného díla od února 2012 do února 2013 a k jeho rozšiřování v této době na území Evropy je opět 0 Kč, a to ze stejného důvodu jako bylo

výše. Soud ze znaleckého posudku dále zjistil, že pokud by byl uzavřen hypoteticky pouze typ licence na 2D on-line rozšiřování pro komerční účely v období únor 2012 až únor 2014, pak byla odhadována odměna dle sazebníku OOA-S na 3 745 Kč. Pokud by byla ovšem uzavřena kompletní licence 2D a 3D rozmnožování a zároveň minimální licenční odměna pro období od února 2012 do února 2013, pak znalec odhadl odměnu pro on-line šíření předmětného díla na částku 2 200 Kč, tj. částku pro samotnou 2D licenci pro období březen 2013 až únor 2014. A nakonec soud zjistil, že v případě, že posouzení výše obvyklé ceny licence závislé na množstevním rozsahu licence, tak taková odměna by pro danou situaci byla obvyklá a odůvodněná, když celý analyzovaný vzorek 90 zahraničních srovnatelných transakcí potvrzuje přítomnost určité nevratné částky z 80%, nejužší vzorek pak ze 100%. Minimální licenční odměnu lze důvodně předpokládat i vzhledem k přímému soutěžnímu postavení hypotetického poskytovatele a nabyvatele licence při udělení zvažované licence, když pro licenci na území ČR se odhaduje tato odměna na 103 000 Kč, pro licenci na území celé Evropy (včetně ČR) je odhadnuta tato odměna na 226 000 Kč.

23. Z rámcové smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a žalovanou, tehdy ještě pod názvem LEANDER, Porcelán Loučky s. r. o., soud zjistil, že dne 16. 12. 2014 se dohodli, že žalovaná, coby zhotovitel, pro žalobce, coby objednatele, po dobu platnosti rámcové smlouvy o dílo ve formě dílčích plnění bude vyrábět zboží výrobky vyobrazené v technickém manuálu, které tvoří přílohu č. 1 a po dobu platnosti rámcové smlouvy o dílo bude odebírat objednatel od zhotovitele v rozsahu dílčích smluv o dílo předmětné zboží. Smluvní strany berou na vědomí, že oprávněným vlastníkem autorských práv k dílům vyrobeným na základě této rámcové smlouvy a dílčích smluv o dílo je objednatel. Plnění obou smluvních stran budou realizována na základě uzavíraných dílčích smluv o dílo. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou s možností jednostranné výpovědi v tří měsíční lhůtě.
24. Z dodatku k rámcové smlouvě o dílo uzavřené dne 16. 12. 2004, když dodatek byl uzavřen 28. 2. 2012, a to včetně přílohy č. 5, soud zjistil, že smluvní strany se dohodly, že zhotovitel je oprávněn dále prodat zboží vyrobené zhotovitelem, z jeho vlastní iniciativy, na sklad jako rezervu na budoucí objednávky pro objednatele, a to výlučně na území Ruské federace, když objednatel prohlásil, že zhotoviteli uděluje jednorázový souhlas k prodeji výrobků specifikovaných v příloze 1 tohoto dodatku omezený na vyprodání stávajících zásob specifikovaných co do množství a druhů zboží v příloze č. 1, přičemž se mimo jiné, jak vyplynulo a jak je zřejmé z přílohy č. 1, jedná i o holínku levou I. jakosti v počtu 24 ks a III. jakosti v 81 ks, přičemž holínka pravá I. jakost 0 ks a III. jakost 49 ks. Strany se dále dohodly, že zhotovitel je povinen objednateli zaplatit za zboží specifikované v příloze 1 tohoto dodatku částku zahrnující autorský poplatek, když tato částka byla stanovena dohodou smluvních stran na částku 67 799 Kč.
25. Z e-mailu ze dne 29. 2. 2012 od Mgr. J. K. žalobci soud zjistil, že žalovaná vypověděla uzavřenou rámcovou smlouvu o dílo ze dne 16. 12. 2004 v souladu s článkem 10.1. smlouvy.
26. Z e-mailu ze dne 18. 4. 2012 soud zjistil, že J. K. zaslala e-mail, kterým se omlouvá, že nemůže být zhotovena pravá bílá holínka vzhledem k technickým problémům s formou na tento výrobek.
27. Z e-mailu M. K. ze dne 16. 2. 2012 soud zjistil, že žalovaná sděluje, že objednávku obdrželi, ale není možné dodat 15 kusů pravých holínek, protože na tento výrobek nejsou formy. Ostatní zboží bude dodáno dle žádosti.
28. Z licenční smlouvy uzavřené dne 5. 1. 2012 včetně přílohy k této smlouvě soud zjistil, že M. V., coby poskytovatel, poskytuje J. B., coby nabyvateli, dle § 46 a násl. autorského zákona licenční smlouvu časově, územně, množstevně ani jinak

neomezenou výhradní licenci k užití děl všemi způsoby, a to mimo jiné pro [REDACTED] a [REDACTED] (tedy váza holínka levá a váza holínka pravá z porcelánu).

29. Z e-mailu ze dne 31. 1. 2013 soud zjistil, že M [REDACTED] O [REDACTED] sděluje panu B [REDACTED], že zakoupila holínku v originálním boxu s logem Rudolf Kämpf za 500 liber, ale 5 liber stálo parkování.
30. Z vyobrazení knihy pro Talents Messe Frankfurt soud zjistil, že na čl. 58 je vyobrazena holínka M [REDACTED] V [REDACTED].
31. Z notářského zápisu notářky JUDr. K [REDACTED] K [REDACTED] ze dne 6. 2. 2013 N 146/2013, NZ 135/2013 soud zjistil, že došlo k osvědčení o průběhu děje a stavu věci tak, že 17:20 hod. Mgr. R [REDACTED] I [REDACTED] za přítomnosti notářky otevřel na počítači internetové stránky: www.rudolfkampf.eu. Po otevření stránky přešel pan I [REDACTED] na oddíl product catalog, z něhož byly vytisknuty strany 130 – 133, jež tvoří přílohy tohoto notářského zápisu a shodují se se stranami tak, jak jsou zveřejněny ke dni 6. 2. 2013 v 17:20 hod. – 17:30 hod. na internetové adrese: www.rudolfkampf.eu. v souboru „product_catalogue_rus_engl.pdf“. Soud z přílohy tohoto notářského zápisu zjistil, že žalovaná pod svou obchodní značkou prezentovala porcelánové holínky shodně vyobrazené jako ve výroku I. tohoto rozsudku, tedy jak byly zjišťovány v průběhu řízení.
32. Soud má z provedeného dokazování za prokázaný následující skutkový stav: Žalobce vyráběl a prodával výrobky od autora M [REDACTED] V [REDACTED], a to mimo jiné holínky – kolekce [REDACTED], když žalobce měl licenci od autora M [REDACTED] V [REDACTED]. Žalobce vyráběl tyto holínky jako řadu dalších výrobků na základě rámcové smlouvy uzavřené se žalovanou, na níž navazovaly dále blíže neurčené a nespecifikované smlouvy o dílo na konkrétní výrobky, přičemž dle rámcové smlouvy si byla žalovaná vědoma toho, jak vyplynulo z rámcové smlouvy, že jsou výrobky chráněny autorským právem a licenci vlastní žalobce. Žalovaná vyráběla tyto výrobky, mimo jiné holínky levou a pravou v různých dekorech, přičemž začala minimálně v letech 2012 až 2014 prodávat stejné výrobky, ovšem se značkou vlastní, tedy Rudolf Kämpf, na evropských a světových trzích, aniž by k tomu měla oprávnění autora. Proto žalobce žádal o předběžné opatření ve věci 46Nc 502/2013, což je soudu známo z jeho úřední činnosti.
33. Další důkazní návrhy soud neprováděl ani nehodnotil, neboť to má za nadbytečné, neboť z provedených důkazů je dostatečně zjištělný skutkový stav, tak jak byl zjištěn výše, bude ovšem podrobněji dále rozveden a vysvětlen k jednotlivým výroky soudu v daném rozsudku. Také je dostatečný pro právní názor soudu, který bude vysvětlen níže.
34. Soud se zabýval prvotně otázkou, zda-li je M [REDACTED] V [REDACTED] autorem díla, zda-li se vůbec jedná o autorské dílo a dílo v souladu s autorským zákonem, tedy zákonem č. 121/2000 Sb. a tedy jestli je fakticky následně žalobce aktivně legitimován k podání žaloby a zda je či není P [REDACTED] K [REDACTED] spoluautorem porcelánové holínky ze vzájemného návrhu žalované.
35. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb. (dále jen autorského zákona) předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoliv objektivitě vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen „dílo“). Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.

36. V daném případě soud, jak již bylo uvedeno výše, zkoumal, zda-li M. V. je autorem. Soud má za to, že jsou splněny veškeré předpoklady citovaného § 2 odst. 1 autorského zákona. Soud zde nechal k posouzení vyhotovit znalecký posudek, a to znalce Míška, který jednoznačně ve svém znaleckém posudku došel k závěru, že M. V. je autorem holínek, což dále upřesnil ve své výpovědi coby znalce při ústním jednání dne 24. 6. 2015. Stejně tak se vyjádřil i svědek P. Dle názoru soudu tedy lze samotnou holínku posuzovat jako svébytné umělecké dílo, byť jak se může zdát poměrně jednoduché ve svém vytvoření, tak jak vyplynulo z výsledku pana V. a P. K. Nelze mít za to, že by samotná holínka nebyla autorským dílem, tedy předmětem ochrany, jenom kvůli tomu, že mělo dojít „pouze“ k odliší formy do existující opotřebené holínky a takto vytvářovaná měla být jakýmsi vzorem nebo kopytem pro samotnou porcelánovou holínku. Nelze přistoupit na to, že toto není dílo, soud odkazuje na výše uvedené provedené důkazy, a to zejména znalecký posudek pana znalce Míška, který se o tomto všem vyjadřuje stejně jako svědek P. a soud pro přehlednost odkazuje na rekapitulaci uvedenou výše u těchto důkazních prostředků.
37. Žalovaná vznesla návrh, že má být určeno, že P. K. je spoluautorem porcelánové holínky. Soud má za to, že jmenovaný P. K. není spoluautorem porcelánové holínky. Za prvé je zde věc jakési nelogičnosti, když žalovaná vznáší tuto žalobu, dílčí žalobu na určení, o tom, že P. K. je spoluautorem porcelánové holínky, přitom celou dobu popírá vůbec možnost autorského díla v podobě této holínky. Nicméně soud došel k závěru, že holínka je svébytným autorským dílem chráněným autorským zákonem, autorem je M. V. a spoluautorem není P. K., tak jak vyplývá z výroku IV. tohoto rozsudku. Soud zde pro vysvětlení částečně opakuje věci zjištěné z výsledku M. V. a výsledku svědka P. K. Z výsledku M. V. vyplynulo, že veškerá myšlenka a invence přišla právě od něj. Detailně popsal, jak to provedl a vymyslel a že to nešlo technicky zrealizovat. Svědek K. mimo jiné uvedl, že tak, jak byla holínka navržena M. V., nešla v některých věcech vyrobit, což odpovídá i výsledku svědka V. Z obou výsledků vyplývá, že byl problém s výrobou, tzn. technickou realizací výsledného výrobku, tedy jak výrobek vyrobit, jak vyrobit holínku M. V. tak, aby šla vůbec technicky vyrobit. K tomu se musely udělat formy a v některých místech také tuto holínku upravit oproti předchozímu původnímu návrhu V. Na této realizaci, aby šla holínka vyrobit, se musela taktéž upravovat, na čemž se samozřejmě podílel i K. coby P. Pan K. tedy známou technologií sdělil panu V., že nelze holínku vyrobit, že se to musí měnit, což potvrdil i pan V. Bylo tam několik změn, které se projeví na tom, aby holínka dobře stála atd. Nicméně tato změna není ve své podstatě změnou, kterou by se měnilo autorství, kterou by panu K. vzniklo právo nazývat se autorem či spoluautorem dle § 8 odst. 1 autorského zákoníku. Naopak, tak jak byla popsána pomoc svědka K. přímo tímto svědkem i panem V., je dle názoru soudu zde nutno aplikovat § 8 odst. 2 autorského zákoníku, když spoluautorem není ten, kdo ke vzniku díla přispěl pouze poskytnutím pomoci nebo rady technické, administrativní nebo odborné povahy nebo poskytnutím dokumentačního nebo technického materiálu, anebo kdo pouze dal ke vzniku díla podnět.
38. V daném případě tedy činnost pana K. dle názoru soudu je pouze, dle výše citovaného § 8 odst. 2 autorského zákoníku, pomoc nebo technická rada či odborná povaha tak, aby bylo dílo, které je vyjádřením myšlenek a představ jeho autora M. V., do formy, která by byla technicky realizovatelná tak, aby se dala vyrobit. Proto soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku.
39. Když si soud vyjasnil otázku autorství, zabýval se dále otázkou aktivní legitimace žalobce. Jestliže je autorem díla, jak bylo výše uvedeno, M. V., došlo dle soudu zákonným způsobem a platně k poskytnutí licence tímto autorem žalobci licenční smlouvou z 5. 1. 2013.

40. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., platného v době uzavření licenční smlouvy, licenční smlouvou autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užít (licenci) k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném a nabyvatel se zavazuje, není-li podle § 49 odst. 2 písm. b) sjednáno jinak, poskytnout autorovi odměnu.
41. Tedy žalobce vykonával práva, která by jinak příslušela autoru díla, a to na základě licenční smlouvy, když v souladu s § 47 odst. 1 autorského zákona, platného v době uzavření licenční smlouvy, se jednalo o neomezenou výhradní licenci k užití děl všemi způsoby.
42. Z toho vyplývá, že je žalobce aktivně legitimován k podání žaloby ve všech jejích bodech. Jestliže bylo touto licencí poskytnuto oprávnění autorské dílo využívat, přechází ochrana autorského díla primárně na žalobce a ten je v souladu s § 40 odst. 1 písm. b) domáhat se zejména zákazu ohrožení svého práva včetně hrozícího opakování nebo neoprávněného zásahu do svého práva, zejména zákazu neoprávněné výroby, neoprávněného obchodního odbytu, neoprávněného dovozu nebo vývozu originálu nebo rozmnoženin či napodobenin díla, neoprávněného sdělování díla veřejnosti, jakož i neoprávněné propagace, včetně inzerce a jiné reklamy.
43. Podle § 13 odst. 1 autorského zákoníku se to týká i rozmnožování díla zhotovování dočasných nebo trvalých, přímých nebo nepřímých rozmnoženin díla nebo jeho části, a to jakýmkoli prostředky a v jakékoli formě, když dle odstavce 2 stejného paragrafu dílo se rozmnožuje zejména ve formě rozmnožen tiskové, fotografické, zvukové, obrazové nebo zvukově obrazové, stavbou architektonického díla nebo ve formě jiné trojrozměrné rozmnoženiny anebo ve formě elektronické zahrnující vyjádření analogové i digitální. Dále je zakázáno dle § 14 rozšiřování originálu nebo rozmnoženin díla, tedy jejím zpřístupňováním díla v hmotné podobě prodejem nebo jiným převodem vlastnického práva k originálu nebo k rozmnoženině díla včetně jejich nabízení za tímto účelem. Žalovaná se tedy dopustila porušení majetkových práv, a to dále také s přihlédnutím k § 17, kdy vystavování originálu nebo rozmnoženin díla se rozumí zpřístupnění díla v hmotné podobě umožnění shlédnutí nebo jiného vnímání originálu nebo rozmnoženiny díla zejména díla výtvarného, díla fotografického, díla architektonického včetně díla urbanistického, díla užitého umění nebo díla kartografického.
44. Soud, jak uvedl výše, má za to, že bylo prokázáno žalobcem, že žalovaná vyráběla holínky [redacted] levá a pravá, nabízela je k prodeji v Evropě, což bylo prokázáno výsledkem svědka K [redacted], který vypověděl, že mu žalovaná nabízela k prodeji tyto výrobky, a to i ve velké sérii, dále toto jednání bylo prokázáno svědkyní O [redacted], která prokázala, že jednu holínku s označením žalované, nikoliv žalobce či pana V [redacted], koupila v Anglii za 500 liber, a také to bylo prokázáno notářským zápisem, kterým se prokázalo, že žalovaná nabízela tyto holínky pod svojí značkou, tedy Rudolf Kämpf. Dle názoru soudu je jasné, že žalovaná si byla vědoma toho, že se nejedná o její autorství, že se jedná o autorské dílo žalobce, jak bylo vyloženo výše, toto vyplývá i ze samotné rámcové smlouvy, kde se prohlašuje, že veškerá díla vyráběná pro žalobce jsou chráněna autorským právem a z e-mailu vyplývá, že při objednávkách žalobce na holínky nemohly být některé holínky dodány pro rozbitou formu, tzn., že v té době žalovaná dodávala tyto holínky společnosti [redacted], resp. žalobci, a musela a věděla, že se jedná o chráněná díla. Přesto je svévolně nabízela, což bylo prokázáno.
45. Soud souhlasí s názorem zástupce žalované, že pro úspěch v dané věci ohledně výroku I. tohoto rozsudku musí být prokázáno, že ke dni vyhlášení rozsudku dochází k výrobě, prodeji, nabízení a propagace porcelánových výrobků anebo musí zde hrozit nebezpečí, že by se to mohlo opakovat.
46. Ze samotného skutkového tvrzení žalobce je zřejmé, že k této činnosti, která byla žalované vytýkána, již nedochází, nicméně soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku I., když má za to, že

vzhledem k tomu, že ani samotné vydání předběžného opatření neukončilo protiprávní jednání žalované, byť samozřejmě ta se závěrem soudu, který opravňoval k vydání předběžného opatření, nesouhlasila, má soud za to, že vzhledem k rozsahu a způsobu, kterým došlo k prezentaci autorského díla M. V. pod značkou Rudolf Kämpf, jejího nabízení, ať v 3D či 2D provedení, hrozí další opakování této činnosti, a proto soud pro naprostou jistotu, aby se činnost, která byla provedena a činěna žalovanou, nemohla opakovat, vydal rozhodnutí tak, jak uvedeno ve výroku I. Soud má za to, že mohou ještě někde existovat katalogy, mohou eventuálně existovat formy či hotové holínky s označením Rudolf Kämpf a žádný protokol, který byl navržen k důkazu, nemůže na jisto prokázat, že se nová holínka neobjeví, že se neobjeví katalog či USB klíč či jiná další stránka, která bude, byť nedbalostně, žalovanou šířit dílo specifikované ve výroku I. tohoto rozsudku. Proto z důvodu jisté obezřetnosti a jistoty soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

47. Podle § 41 autorského zákona domáhat se nároku podle § 40 odst. 1 písm. b) až d) a f) až § 40 odst. 3 a 4 je oprávněna na místo autora osoba, která smluvně nabyла výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užívat nebo které je výkon tohoto oprávnění svěřen zákonem; nárok na přiměřené zadostiučinění k odčinění nemajetkové újmy se tato osoba může domáhat pouze za zásah do majetkových práv autorských. Práva autora domáhat se nároku na přiměřené zadostiučinění k odčinění nemajetkové újmy způsobené zásahem do osobnostních práv autorských, jakož i nároku podle § 40 odst. 3, zůstává nedotčeno.
48. Z výše uvedeného je tedy dána aktivní legitimace žalobce vyplývající z výše uvedené licenční smlouvy, o které soud hovořil výše.
49. Žalobce dále uplatňoval zveřejnění omluvy o velikosti 1/2 strany v Hospodářských novinách, tak jak je specifikováno ve výroku II. tohoto rozsudku, když soud tento nárok zamítl. Žalobce se ho domáhal na základě § 40 odst. 1 písm. e) bod 1 autorského zákona, když autor, do jehož práva bylo neoprávněně zasaženo nebo jehož právu hrozí neoprávněný zásah, může se domáhat zejména poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, zejména omluvou.
50. Soud tedy shledal, že zde vznikla u žalobce nemajetková újma z důvodu nezákonného jednání žalované. Toto hodnocení se vztahuje jak k výroku II., tak III., byť v každém půjde o trochu jiné důvody. Soud se přiklonil k názoru žalobce a ztotožnil se s ním, že jednání žalované představovalo nekalosoutěžní jednání naplňující svými znaky vedle generální klauzule skutkové podstaty klamavé reklamy, vyvolání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti, porušení obchodního tajemství a judikaturně definovanou nepojmenovanou podstatu kořistění z výkonu soutěžitele a otrockého napodobování výkonu soutěžitele. Ve své podstatě není vůbec důležité, zda-li a v jaké intenzitě došlo k porušení výše uvedených skutků v rámci nekalé soutěže, a to ohledně výroku II., neboť soud ho zamítl z důvodu, že i kdyby se nekalosoutěžní jednání prokázalo v tomto rozsahu, v kterém bylo tvrzeno, jako že se prokázalo, ale k tomu bude dále soudem vysvětleno až k výroku III. tohoto rozsudku. Co se týká výroku II., a to omluvy, soud tento nárok zamítl, jak již bylo uvedeno výše, neboť má za to, že tak jak je požadována, není adekvátní. Jak bylo zjištěno z provedených důkazů, holínka byla objevena ve Velké Británii a dále byla také nabízena z webových stránek žalované. Soud má za to, že otištění omluvy v rozsahu 1/2 tiskové strany v deníku Hospodářské noviny je neadekvátní, neboť soud neshledal důvod, proč by měla být zveřejněna v Hospodářských novinách, když v rámci tohoto periodika nebyla holínka nikterak nabízena ani prezentována. Soud má za to, že okruh zájemců o holínku, tak jak bylo zjištěno, přicházel převážně ze zahraničí a prezentovat omluvu za jednání žalované v českém deníku v takovém rozsahu, tím myšleno velikosti omluvy nikoliv obsahu, by nedošlo k cíli předmětného ustanovení autorského zákoníku ohledně nároku na omluvu, ale jednalo by se dle názoru soudu o příliš tvrdou sankci vůči žalované, která by z pohledu soudu byla fakticky

„pranířování“ žalované. Soud by chápal smysl této omluvy například po nějaký přiměřený čas na webových stránkách žalované nebo dopisem s omluvou žalobci, který by mohl žalobce zveřejnit na svých webových stránkách po konkrétní dobu. To by se soudu zdálo přiměřené, nikoliv omluva v Hospodářských novinách, když není soudu jasné a nebylo to ani žalobcem nikterak vysvětleno, jakých teoretických klientů žalobce by se to mělo dotknout tak, aby to bylo skutečně zadostiučiněním pro žalobce a nikoliv pranířování žalované.

51. Co se týká výroku III., tak zde soud vychází a skutečně má za to, že v jednání žalované byly spatřeny prvky nekalosoutěžního jednání, a to jak v souladu s obchodním zákoníkem tak po zániku jeho platnosti, když podle § 44 odst. 1 nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje.
52. V daném případě nekalosoutěžně jednala žalovaná tím, že bez jakéhokoliv oprávnění, tedy bez jakéhokoliv smluvního vztahu, vyráběla holínku M■■■■ V■■■■, tuto opatřila svojí značkou, tedy Rudolf Kämpf a prodávala jí jako vlastní výrobek. Přivodila tím újmu soutěžitelům, tedy v daném případě připravila žalobce o potencionální zisk a dále mátl spotřebitele. Odborné veřejnosti a možná i laické je známo nebo může být známo, že holínku, tedy kolekci ■■■■■, vyrábí ■■■■■ a jde o výrobek nebo umělecké dílo M■■■■ V■■■■. Pokud nabízela tento produkt žalovaná, evidentně mohla a klamala spotřebitele i soutěžitele a přivodila jim újmu, neboť se mohly subjekty, které se dostávaly do soutěžního stavu a dále spotřebitele, mylně domnívat, že ji vyrábí a že patří do výrobního portfolia Rudolf Kämpf, přitom k tomu neměla žalovaná žádné oprávnění.
53. Dále samozřejmě jednáním žalované došlo k porušení § 46 odst. 1 obchodního zákoníku, kdy klamavým označením zboží a služeb je každé označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že jím označené zboží nebo služby pocházejí z určitého státu, určité oblasti či místa či určitého výrobce anebo že vykazují zvláštní charakteristické znaky nebo zvláštní jakost.
54. Stejně tak mohlo dojít a došlo k porušení § 45 odst. 1 obchodního zákoníku, kdy klamavou reklamou je šíření údajů o vlastním nebo cizím podniku, jeho výrobcích či výkonech, které je způsobilé vyvolat klamavou představu a zjednat tím vlastnímu nebo cizímu podniku v hospodářské soutěži prospěch na úkor jiných soutěžitelů či spotřebitelů.
55. Ve své podstatě u těchto dvou paragrafů a skutkových podstat nekalosoutěžního jednání, tedy klamavého označení zboží a služeb a klamavé reklamy, soud odkazuje na to, co řekl u základní generální klauzule nekalosoutěžního jednání, když to co bylo popsáno, je samozřejmě zde také příhodno a jednotlivým jednáním, které žalovaná způsobila, mohlo a došlo k porušení více skutkových podstat nekalosoutěžního jednání, a to i vedle generální klauzule ohledně nekalosoutěžního jednání.
56. Soud má za to, že jednáním žalované došlo také k porušení dalších ustanovení obchodního zákoníku ohledně nekalosoutěžního jednání, a to mimo jiné § 47 písm. c) obchodního zákoníku, kdy vyvolání nebezpečí záměry je napodobení cizích výrobků, jejich obalů nebo výkonů, ledaže by šlo o napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně, technicky nebo esteticky předurčeny, a napodobitel učinil veškerá opatření, která od něho lze požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil, pokud jsou tato jednání způsobilá vyvolat nebezpečí záměny nebo klamavou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky nebo výkony jiného soutěžitele.
57. Zde opět připadá na jednání žalované stejné hodnocení, jako uvedeno výše, pokud vyrábí

žalovaná [REDAKCE] výrobky bez licence s označením Rudolf Kämpf, samozřejmě vyvolává u dalších soutěžitelů představu, že mohou a kupují originál či výrobek oprávněný a autorizovaný autorem, což v daném případě není, když koupí holínku, byť podle formy M [REDAKCE] V [REDAKCE], ale vyrobenou společností Rudolf Kämpf. Navíc tímto také dochází k naplnění skutkové podstaty parazitování na pověsti podle § 48 obchodního zákoníku, kdy parazitováním je využívání pověsti podniků, výrobků nebo služeb jiného soutěžitele s cílem získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl.

58. Tedy žalovaná se dopustila výše uvedených nekalosoutěžních jednání, čímž způsobila újmu žalobci, a to nemajetkovou, za níž může požadovat v souladu s § 40 odst. 1 písm. e) bod 2 autorského zákona zadostiučinění v penězích, pokud se přiznání jiného zadostiučinění nejevilo postačujícím, výši peněžitého zadostiučinění určí soud, který přihlédne zejména k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k zásahu do práv došlo, tím není vyloučena dohoda o narovnání.
59. V daném případě, jak již bylo zmíněno, požadoval žalobce zadostiučinění ve výši 1 000 000 Kč, a to také v souladu s § 53 obchodního zákoníku, kdy osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou se proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení. Stejně tak na to pamatuje i nový občanský zákoník, a to v § 2988, když osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.
60. Soud má za to, že požadovaná nemajetková újma ve výši 1 000 000 Kč, jenž je součástí částky 1 400 000 Kč, uvedené ve výroku III. tohoto rozsudku, je přiměřená. Je nutné si uvědomit, jaké následky žalovaná způsobila. Žalovaná nekalosoutěžně jednala na trhu s uměním, a to ať se to žalované líbí či nelíbí, s moderním nebo chcete-li novým umělcem M [REDAKCE] V [REDAKCE], který je uznávaným autorem a jeho dílo je v mnoha galeriích na světě či u soukromých sběratelů. Toto porušení trvalo dlouhodobě způsobem, který je dle názoru soudu neomluvitelný, když žalovaná využívala know how, které získala při výrobě výrobků pro žalobce na základě řádně uzavřené smlouvy. Tedy rozšířila své portfolio na úkor žalobce, potažmo i samotného umělce, když byla schopna vrhnout na trh množství těchto výrobků, které by samozřejmě vzhledem k množství mohly zdevalvovat hodnotu děl a samotného jména umělce, byť kvalitativně naprosto shodných děl, ale neautorizovaných. Pro představu jednalo by se o to samé, pokud by někdo vrhl na trh charakteristický tvarový výrobek, ale označoval by to vlastní značkou – já jsem to vyrobil, já jsem na to přišel, mám k tomu veškerá práva. Toto je v demokratických společnostech a společnostech, které chrání duševní vlastnictví naprosto nepřijatelné, proto možnost a velikost ohrožení chráněného zájmu, ať nekalosoutěžním jednáním či porušením samotným autorským zákoníkem se jeví soudu náhrada nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč přiměřená a spíše na spodní hranici, když žalobce vyšší nepožadoval. Mohlo vlastně dojít k poškození pověsti samotného autora rozmělněním rozlišovací způsobilosti jeho díla koupením fakticky padělků zákazníky, které by si kupovali v domněnání originálního výrobku díla M [REDAKCE] V [REDAKCE]. Toto je dle názoru soudu stěžejní a zásadní vzhledem k míře provinění a latentních dalších škod, je proto skutečně dle názoru soudu částka 1 000 000 Kč naprosto v pořádku.
61. Dále žalobce, jak bylo uvedeno, požadoval 400 000 Kč jako vydání bezdůvodného obohacení.
62. Podle § 40 odst. 4 autorského zákona právo na náhradu škodu a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání

takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

63. V daném případě, jak již bylo zmíněno, žalobce požadoval částku 400 000 Kč. Ze znaleckého posudku č. 170/2019 znaleckého ústavu DARA – znalecká kancelář, spol. s r. o. došlo ke zjištění, že pro licenci na území celé Evropy včetně ČR byla odhadnuta odměna na 226 000 Kč. Soud konstatuje, že se jedná o nejnižší odměnu, která byla znalci zjištěna, někteří znalci mluvili i o částce 1 300 000 Kč, nicméně soud nechal zpracovat tento znalecký posudek speciálně na licenci a její dvojnásobek je částka vyšší než požadovaná částka 400 000 Kč žalobcem, proto má soud za to, že nárok žalobce ohledně částky 400 000 Kč jako bezdůvodné obohacení spočívající ve dvojnásobku ceny licence je v pořádku a soud mu z výše uvedených důvodů vyhověl. Soud dále přiznal ještě příslušenství této částky, a to 6 280 Kč, jako náklady na pořízení notářského zápisu o stavu věci a průběhu děje a dále částku 500 liber šterlinků na nákup holinky s označením výrobce Rudolf Kämpf v Londýně, tak jak bylo zjištěno ze svědeckých výpovědí.
64. Výrok V. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy soud přiznal úspěšnému žalobci na náhradu nákladů řízení částku 414 278,98 Kč, která se skládá ze soudních poplatků, když doposud byl zaplacen pouze soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, celkové soudní poplatky jsou ve výši 77 735,50 Kč, a to z částky 1 406 280 Kč a z částky 5 000 liber šterlinků také ve výši 5%, dále z nákladů právního zastoupení ve výši 307 719,90 Kč za 24 úkonů právní služby z punkta 520 000 Kč za 1 úkon ve výši 12 560 Kč včetně DPH a 1 polovičního úkonu právní služby včetně DPH ve výši 6 279,90 Kč v souladu s § 12 odst. 3 vyhlášky 177/1996 Sb. za přípravu a převzetí zastoupení, návrh na předběžné opatření před zahájením řízení ve věci samé, vyjádření se k odvolání žalované proti usnesení o předběžném opatření, vyjádření navrhovatele z 12. 3. 2013 k návrhu odpůrce na rozhodnutí o povinnosti složit doplatek z jistoty, předžalobní výzvu se skutkovým a právním rozbořem, žaloba, replika žalobce k vyjádření žalované a vyjádření se k vzájemnému návrhu žalované, vyjádření se k podání žalované ze dne 10. 1. 2014, účast na jednání soudu 18. 11. 2013, 15. 1. 2014, 2x účast na jednání 23. 4. 2014 (přesahuje 2 hodiny), rozšíření žaloby ze dne 3. 4. 2014, vyjádření se ze dne 14. 5. 2014, účast na jednání dne 24. 6. 2015 v rozsahu dvou úkonů, neboť jednání přesáhlo dvě hodiny, účast na jednání 1. 9. 2017, 11. 10. 2017, 29. 11. 2017, 5. 2. 2018, vyjádření ze 7. 3. 2018, účast na jednání 13. 11. 2019, sepsání závěrečného návrhu a účast na jednání 18. 12. 2019 a 1/2 hodnoty úkonu za účast na vyhlášení rozsudku dne 13. 1. 2020, což je celkem 307 719,90 Kč včetně DPH, dále 25 režijních paušálů po 300 Kč, tj. celkem 9 075 Kč včetně DPH za stejné úkony právní služby, cestovného ve výši 8 101 Kč, náhrady za promeškaný čas v rozsahu 88 půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 10 648 Kč včetně DPH, to vše v souladu s vyhláškou 177/1996 Sb.
65. Výrok V. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 148 odst. 1 o. s. ř., když stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V daném případě byly státem hrazeny náklady ve výši 30 696,08 Kč, žalovaná byla ve věci neúspěšná, proto povinnost platit tyto náklady hrazené státem je povinná žalovaná.
66. Výrok VII. je odůvodněn ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb. a položek 1/1b, položky 5, položky 4/1c, a to dvakrát, když tyto částky soud zohlednil ve výši náhrady nákladů řízení ve výroku V. tohoto rozsudku.
67. Výrok VIII. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb. a položky 4/1c za návrh na určení spoluautorství P■■■■ K■■■■ tak, jak byl návrh zamítnut pod výrokem IV. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná a žalobce své povinnosti stanovené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce a České republika domáhat svého nároku prostřednictvím exekuce či výkonu rozhodnutí.

Plzeň 13. 1. 2020

Mgr. Michal Reitspies v. r.
samosoudce